

Odprta noč in dan so groba vrata

Sele pri Slovenjgradcu. V cvetni mladosti 24 let je zapustila svojega moža cerkovnika in 3 male otročiče Tonka Krivonog. V sredo dne 29. maja je še pridno delala, menda prepridno v pričakovanju poroda, v četrtek na svoj Vnebohod dopoldne jo je že poklical Gospod k sebi, ko je dala življenje tretjemu otroku. Starši po domače Breznikovi so tako izgubili v kratki dobi tri mlade otroke, cerkovnik Feliks zelo pridno ženo, otročiči dobro mater. Naj v miru počiva!

Razbor pri Slovenjgradcu. V večnost se je preselil naš najstarejši mož Jurij Podojstršek, katerega bomo močno pogrešali, zlasti pri naši farni cerkvi. Mož je bil samouk in daleč naokoli znan kot izvrsten rokodelcec. V 85. letu svoje starosti kot zlatoporočenec zapuščal dva sina in štiri hčere.

Ribnica na Pohorju. Zopet je posegla neizprosna smrt med vrsto naših dobrih mater ter nam je vzela iz naše sredine skrbno, marljivo in krščansko gospodinjico Rozalijo Mihelič. Njeno življenje je bilo sama žrtev za svoj lepi dom in za svoje sinove. Na njenih ramenih je ležala vsa skrb za obširno posestvo, katero je pod njenim večjim vodstvom lepo napredovalo. Dasi že v 60 letih, je bila še vedno čvrsta, tako da še pač nihče ni mislil, da ji bo že v tako kratkem času treba odpotovati v boljše domovino. Na njeni zadnji poti jo je spremljala številna množica ljudi; pokazali so s tem najbolj odkrito, da so pokojno Robnikovo mater veči spoštovali. Gospod župnik ji je govoril ob odprtem grobu ganljive besede. Blagopok. Robnikovi materi želimo večni mir in pokoj, ostalim pa naše globoko sožalje!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Dne 21. maja je mirno v Gospodu zaspal daleč znani Muršec Franc v starosti 63 let. Imenovani je bil večeugleden krščanski mož in dober oče 3 otrok. Bil je 32 let tretjerednik ter marljivo pristopal k mizi Gospodovi. Na smrtni postelji je vdan v božjo voljo potrpežljivo prenašal bolečine

svoje bolezni. »Slovenski gospodar« je zahajal v njegovo hišo čez 25 let ter mu je bil najboljši prijatelj še v zadnjih dnevih njegovega življenja. Dobremu možu in očetu naj ljubi Bog stotero poplača na onem svetu njegovo trpljenje in delo!

Sv. Anton v Slov. goricah. V sredi meseca maja je ležal na mrtvaškem odru, ovenčan z najlepšim spomladanskim cvetjem, vzoren 37-letni mladenič Franc Zorec v Brengovi. Z njim je izgubila mladeniška Marijina družba dobrega tovariša, pa tudi Apostolstvo mož in fantov zvestega člana. Že od nežnih šolskih let, ko je stregel pri sv. maši, pa skoraj do njegove prezgodnje smrti je bilo zmiraj njegovo najljubše delo v cerkvi. Rad je vedno pomagal duhovnikom in cerkovniku, kjer je le mogel. Naj mu dobri Bog na onem svetu vse stotero poplača! Zadnja tri leta je imel službo križarja in grobokopa; moral je marsikomu izkopati prezgoden grob, zdaj pa so ga drugi njemu izkopali. Rad je sprejemal sv. zakramente, rad je zaljšal majniški oltar, zato mu je še majniška Kraljica dan pred smrtjo podala svojega božjega Sina kot sv. popotnico na pot v večnost. Zapustil je žalujočo mater, dve sestrin in štiri brate, ki so ga ob ogromni udeležbi domačih župljanov ponesli k večnemu počitku. Naj v miru počiva!

Pljuška gora. Kdor zna moliti, zna živeti; kdor pa zna lepo živeti, zna tudi lepo umreti: s temi besedami se je poslovil ob odprtem grobu od pokojnega Ivana Černenškega g. župnik Franc Zagoršak. Nenadoma je ugrabila smrt pridnega ter zvestega 78letnega Černenškevega očeta, ne pa nepripravljenega. Saj je po možnosti vsak dan pristopal k mizi Gospodovi ter se v pobožni molitvi priporočeval po Mariji ljubemu Jezusu, da mu nakloni srečno smrt. Uresničilo se mu je to, ko ga je poklical Gospod dne 25. maja k sebi, da prejme plačilo, katerega si je tudi zaslužil. Domači in šentlovrenski pevski zbor je zapel pod vodstvom

domačega organista g. Jankota Mohorko žalostinke na domu, pred cerkvijo in na pokopališču. Na njegovi zadnji poti ga je spremljala velika množica ljudi. Dragi Ivan, počivaj v miru! Globoko prizadetim domačim in sorodnikom naše prisrčno sožalje!

Verhole pri Laporju. Dne 22. maja nas je za vedno zapustil naš dober sosed in skrben gospodar Ignac Robar, star komaj 49 let. Marsikomu so se zasolžile oči, ker je smrtna kosa pokosila še nežnim otročičem dobrega očeta, ki so pred dobrim letom izgubili mater. Kal bolezni si je prinesel iz svetovne vojne. Pred štirimi meseci ga je bolezen hujše napadla. Iskal je pomoči, pa zaman. Podlegel je neozdravljivi pljučni jetiki. Zelo ga je potrla tudi, ko mu je mraz uničil lepo urejene vinograde. Pokopali smo ga ob veliki udeležbi od blizu in daleč. Laporški pevski zbor mu je zapel v srce segajoči žalostinke. Bil je čez 30 let naročnik »Slovenskega gospodarja«, njegov starši pa tudi nad 30 let. V slovo mu je spregovoril pri hiši žalosti njegov sosed in dober prijatelj. Dragi Ignac, v miru počivaj! Zalujoči mladi ženi in otrokom naše sožalje!

Sv. Urban pri Pljuju. V soboto dne 18. maja smo spremljali na prijazni hriček Sv. Urbana, kjer počiva narodni ljudski buditelj ter pesnik Leopold Volkmer in nebroj drugih, k zadnjemu počitku Jožeta Čeha, posestnika, gostilničarja in trgovca v Ločiču. Množica ljudstva je pokazala, kako nam je bil priljubljen, saj tudi nihče ni mogel verjeti, ko se je raznesla vest, da Čehovega Jožeta ni več. Bil je namreč v najlepših letih, komaj 54 let star. V svojih mladih letih je stopil v vrsto onih redkih borcev, ki so se borili za slovenski narodni obstoj. To je bilo v času, ko ni bilo lahko reči: Jaz sem Slovenec, ko se je ptujski »Stajerc« z vso silo zaletavaj v vse, kar je dišalo le malo po slovenskem. Pozneje kot posestnik, gostilničar in trgovec ter večletni župan je zmiraj kazal zavest, da ga je rodila

Baš omenjeno so še bili samo prvi poskusi in se skraja ni zasajalo na veliko ter obširno. Prvi apostoli nove ameriške trte so zrigolali vsak po majhen košček, da pričnejo s poskusnimi nasadi. Nosili so si iz bizeljske trsnice skrivaj divjake in to iz bojazni, da bi jih drugi modrijani ne zasmehovali.

V Pišce je prinesel iz Bizeljskega eno butaro ameriških divjakov (50 trt) Janez Kocjan, samski in stanujoč v Podgorju štev. 38. Mihael Varlec, takratni občinski odbornik, ki je posebno vplival na župana Antona Verstovška, naj odkloni trsnico, je rekel Kocjanu:

»Beži! Beži! Kaj boš nosil to viničevno iz Bizeljskega? Boste Boga strahovali? Iz tega ne bo nič!«

Kljub tej opazki je posadil Janez Kocjan v Pišecah prve trte na ameriški podlagi.

Piščan Jožef Dobravc je prinesel brez očetove vednosti trte iz Bizeljskega. Šele junija jih je posadil skrivaj na vrtu. Zrasle so še isto leto 1 m visoko.

Ljudje so jih hodili gledat in so govorili:

»Kako bo to raslo drugo leto, ker ima trde korénine!«

Med prvimi, ki je dal rigoliti v Pišecah celi vinograd in ga je zasadi z ameriško trto, je bil stari Anton Podvinski, oče sedanjega posestnika, in sicer leta 1888.

Malo prej smo slišali, kako so odklonili Piščani od dežele jim ponujano trsnico in so morali pozneje po sadike na Bizeljsko. Dobri baron in graščak se jih je usmilil ponovno, da bi zamogli čimprej obnoviti vinograde. Spodnji del svojega vinograda, ki se imenuje »Špegel«, in njivo »Bernauerco« je dal v najem za 10 let deželi. Košenino, kjer je propadla stara trta, to je sedanji vinograd »Bernauer« pri župnišču, kjer raste zlahtni burgundec, pa državi na 15 let v najem. Pogoji najemnine je bil, da dobi po preteku omenjenih rokov zemljo zasajeno z zlahtnimi trtami nazaj.

Deželno trsnico je vodil Ivan Balon, ki je bil takrat oskrbnik na gradu Pišce.

Državno trsnico Bernauer so vodili: Ivan Malus ter Agrež Franc pod višjim nadzorstvom nekega Rajha iz Kostanjevice, kjer je tudi bila vinorejska šola ali trsnica.

(Dalje sledi.)

najstarejši rokopis ne obsega celotnega sv. pisma, ampak le evanجيلij sv. Matevža, pisma sv. Pavla in dele starega zakona.

Znak za ločitev zakona.

Ce hoče žena iz plemena Novajo Indijancev prelomiti zakonsko zvezo z možem, potem položi njegovo sedlo in drugo možjevo ropotijo pred duri svoje kože.

Pomenljiv napis na kolodvoru.

Na nekem kolodvoru na Angleškem je čitatelj napis, ki svari potnike pred skakanjem na že premikajoče se vlake in ki se glasi: »Rajši na tem svetu eno minuto prepozno, kakor 25 let prenapeto v večnosti.«